

VETROPLAVCI

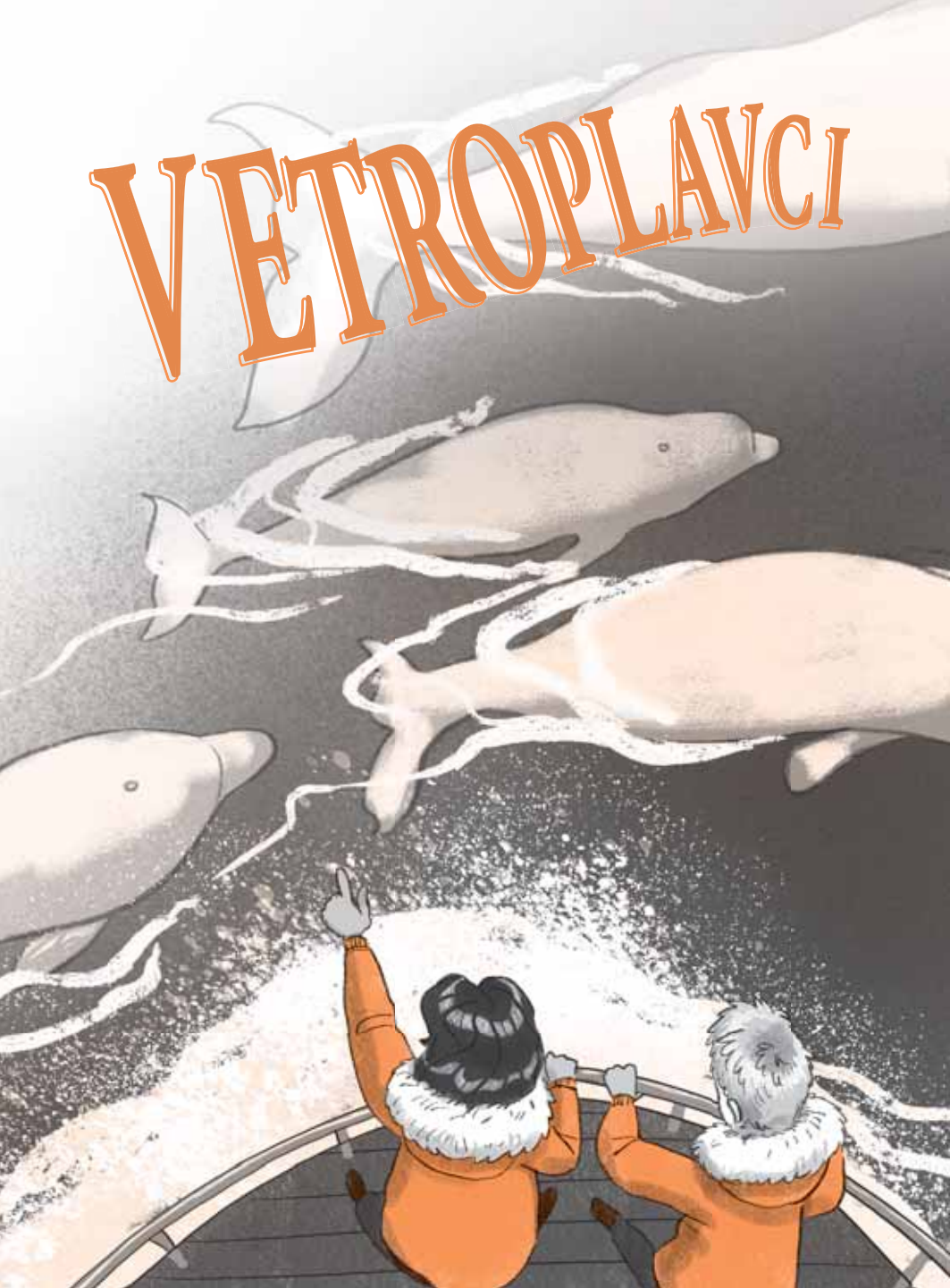
The illustration depicts two children, a girl with dark hair and a boy with blonde hair, both wearing heavy winter jackets with fur-lined hoods and carrying backpacks. They are standing on a grassy, rocky shore. Several penguins are scattered around them, some looking towards the children. In the background, the ocean is visible with white-capped waves and a few birds flying in the sky. The overall style is a colorful, cartoonish illustration.

KDE VELRYBY
SPIVAJU

NAPÍŠALA JEN MARLIN

ILUSTROVALA MARTA KISSY

VETROPLAVCI

VETRO

DOPLAVCI

An illustration of a penguin colony on a cliffside. The penguins are black and white with orange beaks. They are standing on a sandy, rocky ledge overlooking the ocean. There is a lot of litter scattered around, including plastic bottles, a can, and a piece of paper. The sky is bright and hazy, with a small bird flying in the distance.

KDE VEĽRYBY
SPIEVAJÚ

NAPÍSAĽA JEN MARLIN

ILUSTROVALA MARTA KISSI

slovart

Osobitne ďakujem Erin Falligantovej.

Text Copyright © 2022 by Working Partners Limited
Illustrations Copyright © 2022 by HarperCollinsPublishers
Translation © Katarína Karovičová 2024
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2024

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu Jen Marlin: Wind Riders: Whale Song of Puffin Cliff, ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Childrens Book, New York 2021, preložila Katarína Karovičová.

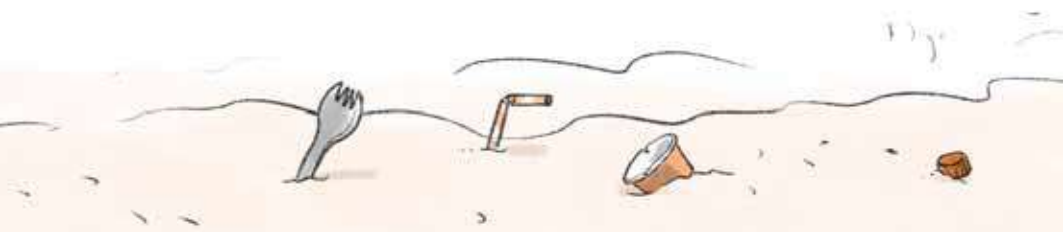
Zodpovedná redaktorka Katarína Jusková
Editorka Katarína Škorupová
Sadzba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava
Tlač TBB, a. s., Banská Bystrica

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním pre konečných predajcov.

ISBN 978-80-556-6536-8
10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk

Venujem Stacey a jej sestře Whaley.

OBSAH

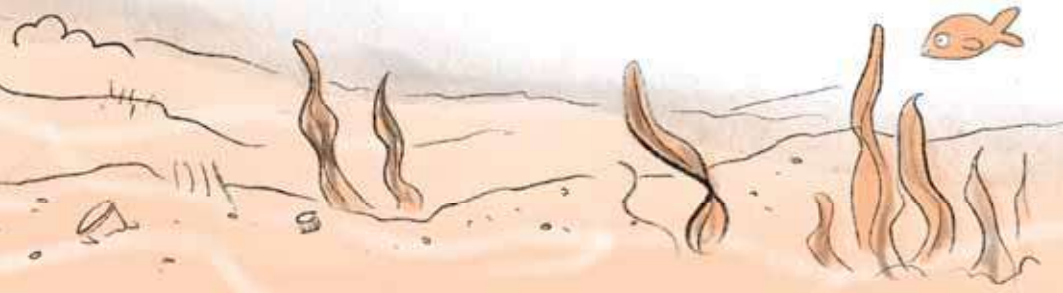
1. KAPITOLA: PIESOČNÉ KRABY A MORSKÉ SKLO	9
2. KAPITOLA: PÍSKAJÚCA VEĽRYBA	21
3. KAPITOLA: KAČACIA HLIADKA	35
4. KAPITOLA: NA OKRAJI ÚTESU	47
5. KAPITOLA: ZACHRÁŇTE VEĽRYBU!	60
6. KAPITOLA: VESELÁ RYBA	70
7. KAPITOLA: S PRÍLIVOM OPRETEKY	82
8. KAPITOLA: PROBLÉM S PLASTMI	92
9. KAPITOLA: HĽADNÉ KÁČATKO	104
POPIS PLACHETNICE VETERMICA	112

1. KAPITOLA
PIESOČNÉ KRABY
A MORSKÉ SKLO

Sofia plávala v príboji v plytkej vode, dávala pritom pozor, aby mala hornú časť šnorchla stále nad vlnami. Začrela vedierkom do piesku na dne a nabrala doň kamienky a lastúry. Potom vystrčila hlavu z vody a pátrala pohľadom po Maxovi.

Jej plavovlasý kamarát bol už na pláži, šnorchlovací výstroj ležal vedľa neho.

„Pod', niečo som našiel!“ zvolal Max.

Sofia sa rozbehla na breh tak rýchlo, že sa skoro potkla o svoje potápačské plutvy.

Max si držal pred očami dva jasné ligotavé kamienky.

„Mám jedno oko modré, druhé zelené,“ povedal. „Nie sú nádherné?“ Zvodne zaklipkal mihalnicami.

Sofia ho štuchla do pleca.

„To je morské sklo! Kto vie, či tu tiež nejaké

nemám.“ Vysypala vedierko a hľadala farebné skielka vyhladené morskými vlnami.

„Pieskový dolár!“ Max ukázal na biely okrúhly predmet s hviezdou navrchu. „Si boháčka!“

Sofia ho zdvihla.

„Môžem ho s niekým vymeniť za skutočný dolár,“ vyhlásila a predstavila si malého morského živočícha, z ktorého pochádzala lastúra. Potom sa načiahla za sivou ulitou, ale vzápätí zmeravela. Ulita sa hýbala.

Max ju zdvihol.

„Piesočný krab! Hej, kamarát!“ Nožičky kraba ho štekli na dlani. Keď ho položil na piesok, krab pohýbal tykadlami v tvare V a zahrabal sa do piesku.

„Šikovný!“ povedala Sofia a odhrnula si vlasy. „O piesočných kraboch som čítala.“

„Ja tiež. A starý otec mi o nich rozprával.“ Max žil vo Hviezdnej zátokke so svojím dedom, bývalým rybárom. Zaclonil si oči

a zahľadel sa na ich rybársky čln v prístave, zľahka sa hojdal na ligotavých vlnách. Trávil na ňom skoro toľko času ako na súši a starý otec ho naučil všetko, čo vedel o morských živočíchoch.

Aj Sofia však mala bohaté vedomosti o rozličných zvieratách. Jej mama bola zverolekárka a Sofia trávila vo Hviezdnej zátoke prázdniny s rodičmi.

Max si zrazu všimol kúsok oranžového plastu, ktorý vytrčal z kôpky Sofiiniých lastúr.

Vystrel k nemu ruku a vzdychol. Z loga grilu
Veselá ryba naňho cerila zuby usmiata ryba.

„Smeti,“ povedala Sofia a zamračila sa.

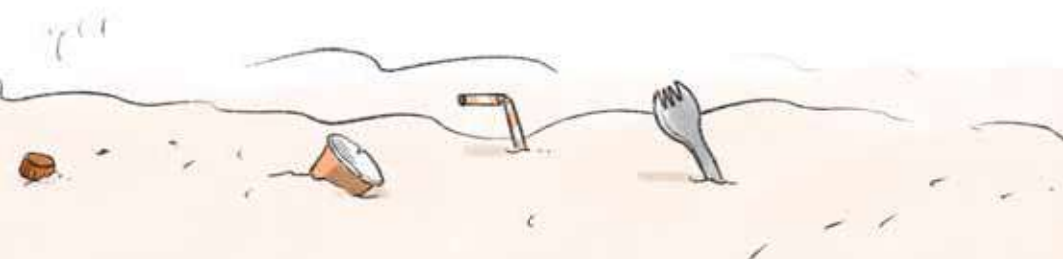
Max mlčky prikývol.

„Plast z reštaurácie s rýchlym občerstvením. V mori je ho plno.“

„Idem ho vyhodiť!“ vyskočila Sofia, vzala úlomok plastu a odšuchtala sa s ním k najbližšej nádobe na triedený odpad, ani sa nenamáhala vyzuť si plutvy.

Keď sa vrátila, Max ukázal na biely trojuholník na jej kôpke lastúr.

„Takže aj ty si našla morské sklo!“

„Vyzerá ako ľad!“ povedala Sofia. Ale keď ho zdvihla, zrazu priletela čajka a vytrhla jej ho z ruky. „Hej, ty!“ zavolala na ňu Sofia.

Čajka však so svojím úlovkom neodletela, zosadla obďaleč na piesok a pustila sklo zo zobáka. Potom obrátila bielu hlavu a zahľadela sa na nich záhadnými tmavými očami.

„To je naša známa,“ zašepkal Max a po chrbte mu od vzrušenia prebehli zimomriavky. Čajka sa zjavila vždy, keď nadišiel čas na ďalšie dobrodružstvo na *Veternici*,

čarovnej plachetnici, ktorú našli ukrytú v mangrovovom lesíku pri pláži.

„Poďme na loď!“ vyskočila Sofia.

„Počkaj,“ odvetil so smiechom Max.

„Nechceš si najskôr vyzuť plutvy?“

Sofia si pozrela na nohy.

„Aha. Jasné!“ Stiahla si plutvy a rýchlo sa obliekla. Potom sa rozbehla za čajkou po pláži k promenáde, ktorá viedla k mangrovníkom.

Keď vošla do chladného vlhkého porastu, na cestičke pred ňou ležali tiene. Kliesnila si cestu cez poprepletané konáre a lístie,

až sa dostala na čistinku, kde na nich čakala *Veternica*.

Stará plachetnica ležala na boku ako veľryba uviaznutá napoly na suchu a napoly vo vode. Zvetrané dosky boli vyblednuté a roztrhaná plachta sa zľahka pohybovala, akoby Sofiu zdravila.

Keď k nej Max dobehol, šťastne si vydýchol. *Veternica* vyzerala ako stará stroškotaná plachetnica, lenže on najlepšie vedel, ako je to s ňou naozaj. Na tejto čarovnej lodi sa so Sofiou už niekoľkokrát doplavili do ďalekých krajín. *Veternica* sa s nimi